

WNIEBOWZIĘTA

Tygodnik Parafii pw. Wniebowzięcia NMP
w Polanicy – Zdroju

nr 16 (535) 21.04.2024 r.

IV NIEDZIELA
WIELKANOCNA

W numerze:

Kącik biblijny

„Dobry Pasterz daje życie swoje za owce”. Dziś, w niedzielę Dobrego Pasterza, możemy tego na nowo doświadczyć w liturgii Kościoła.

Powołani, by siać nadzieję i budować pokój

Modlitwa Benedykta XVI o powołania

Redakcja

Ogłoszenia duszpasterskie

Intencje mszalne

Dz 4, 8-12

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Piotr napętniony Duchem Świętym powiedział: «Przełożeni ludu i starsi! Jeżeli przestuchujecie nas dzisiaj w sprawie dobrodziejstwa, dzięki któremu chory człowiek odzyskał zdrowie, to niech będzie wiadomo wam wszystkim i całemu ludowi Izraela, że w imię Jezusa Chrystusa Nazarejczyka – którego wy ukrzyżowaliście, a którego Bóg wskrzesił z martwych – że dzięki Niemu ten człowiek stanął przed wami zdrowy. On jest kamieniem odrzuconym przez was budujących, tym, który stał się głowicą węgla. I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni».

Kamień wzgardzony stał się fundamentem

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *
bo Jego łaska trwa na wieki.
Lepiej się uciekać do Pana, †
niż pokładać ufność w człowieku.
*

Lepiej się uciekać do Pana,
niż pokładać ufność w książkach.

Dziękuję Tobie, że mnie wysłuchałeś *
i stałeś się moim Zbawcą.
Kamień odrzucony przez budujących †
stał się kamieniem węgielnym. *
Stało się to przez Pana i cudem
jest w naszych oczach.

Błogosławiony, który przybywa
w imię Pańskie, *
błogosławimy wam z Pańskiego
domu.

Jesteś moim Bogiem, podziękować
chcę Tobie, *

Boże mój, wielbić pragnę Ciebie.

1 J 3, 1-2

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Jana Apostoła

Najmilsi: Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi, i, rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego. Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ja jestem dobrym pasterzem
i znam owce moje, a moje Mnie
znają.

J 10, 11-18

Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Jezus powiedział: «Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; najemnik

ucieka, dlatego że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej zagrody. I te muszę przyprowadzić, i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja sam z siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».

Drodzy bracia i siostry, na Jezusa jako Dobrego Pasterza można spojrzeć klasycznie. Przez pryzmat urokliwego obrazka. Jezus - Dobry Pasterz - trzyma owieczkę, przytulając ją do serca lub przewieszając przez szyję. Gdy jednak uważnie i sercem wsłuchujemy się w Ewangelię o Dobrym Pasterzu, uderza coś innego. Miłość Dobrego Pasterza to przede wszystkim stanięcie przed stadem owiec, aby je ochronić przed wilkami. To zastępstwo - pozwolenie, by wilki rzucające się na owce zatrzymały się na Pasterzu i rozszarpały Go. Dobry Pasterz daje życie za owce.

Dobry Pasterz daje swoje życie, bo żyje w komunii miłości z owcami. Zna je tak, jak sam jest poznany przez Ojca. Poznanie Boga jest stwarzające i wskrzeszające. Dobry Pasterz poznany przez Ojca ma moc odzyskać życie. Owce poznane przez Niego, czyli te, z którymi się zjednoczył, nabył je swoją krwią, mają moc odzyskać swoje życie dzięki Niemu.

Z kolei, gdy my poprzez kontemplację poznajemy Jezusa jako Dobrego Pasterza, „gdy ujrzymy Go takim, jakim jest”, stajemy się do Niego podobni. Pasterz oddał życie, aby żyć w nas i poprzez nas. On otrzymał nakaz, aby oddać swoje życie i nam daje nakaz, abyśmy potrafili oddać swoje życie za braci.

Powołanie do bycia pasterzem nie jest zarezerwowane dla biskupów i kapłanów. Kapłanem według Serca Bożego staje się każdy z nas na tyle, na ile w posłuszeństwie Duchowi Świętemu składa ofiarę ze swego życia. Tylko przez poznanie - kontemplację Dobrego Pasterza - mam moc oddać swoje życie, czyli mam chęci i siłę do przekroczenia egocentrycznej troski o siebie i o swoje. I co równie ważne, przez więź z Dobrym Pasterzem wiem, jak to życie oddać w konkretnie. Znam przecież Jego głos i daję Mu się prowadzić.

Pasterska posługa nie sprowadza się jednak do oddania życia. Oddanie życia jest środkiem do tego, aby ocalać innych i rozproszone dzieci Boże zgromadzić w jedno. To posługa jednania ludzi z Bogiem staje się naszą życiową troską i znakiem, że prawdziwie do Dobrego Pasterza należymy.

O powołaniu do ocalania innych przypominała nam Maryja w Fatimie. Pokazała piekło i ze smutkiem powiedziała: „Módlcie się, módlcie się wiele, czyńcie ofiary za grzeszników, bo wiele dusz idzie na wieczne potępienie dlatego, że nie ma nikogo, kto by się za nie ofiarował i modlił”.

Źródło: www.opoka.org.pl

Drodzy Bracia i Siostry!

Każdego roku Światowy Dzień Modlitw o Powołania zachęca nas do rozważenia cennego daru powołania, jakie Pan kieruje do każdego z nas, swojego wiernego ludu w drodze, abyśmy mogli uczestniczyć w Jego planie miłości i ucieleśniać piękno Ewangelii w różnych stanach życia. Słuchanie Bożego powołania, które nie jest zewnętrznie narzuconym obowiązkiem, np. w imię religijnego ideału, jest natomiast najpewniejszym sposobem, w jaki możemy umacniać pragnienie szczęścia, które w sobie nosimy: nasze życie urzeczywistnia się i spełnia, gdy odkrywamy kim jesteśmy, jakie są nasze cechy, w jakiej dziedzinie możemy je dobrze wykorzystać, jaką drogę możemy obrać, aby stać się znakiem i narzędziem miłości, akceptacji, piękna i pokoju w sytuacjach, w których żyjemy.

Zatem, ten Dzień jest zawsze piękną okazją, aby z wdzięcznością wspominać przed Panem wierną, codzienną i często ukrytą pracę tych, którzy przyjęli powołanie angażujące całe ich życie. Myślę o matkach i ojcach, którzy nie troszczą się przede wszystkim o siebie i nie podążają za nurtem powierzchownego stylu, ale podporządkowują swoje życie trosce o relacje, z miłością i bezinteresownością otwierając się na dar życia i poświęcając się służbie na rzecz swoich dzieci oraz ich wzrastania. Myślę o tych, którzy wykonują swoją pracę z poświęceniem i duchem współpracy; o tych, którzy

na różnych polach i na różne sposoby angażują się w budowanie bardziej sprawiedliwego świata, bardziej solidarnej gospodarki, bardziej sprawiedliwej polityki, bardziej ludzkiego społeczeństwa: o wszystkich ludziach dobrej woli, którzy poświęcają się dobru wspólnemu. Myślę o osobach konsekrowanych, które ofiarowują swoje życie Panu w ciszy modlitwy, a także w działaniu apostołskim, czasami na obszarach granicznych, i nie szczędząc sił, twórczo realizując swój charyzmat i poświęcając je spotykaniem ludziom. Myślę też o tych, którzy przyjęli powołanie do sakramentalnego kapłaństwa i poświęcają się głoszeniu Ewangelii oraz dzielą swoje życie, wraz z Chlebem eucharystycznym, na rzecz braci i siostr, siejąc nadzieję i ukazując wszystkim piękno Królestwa Bożego.

Ludziom młodym, zwłaszcza tym, którzy czują się oddaleni lub nie ufają Kościołowi, chciałbym powiedzieć: dajcie się zafascynować Jezusowi, kierujcie do Niego wasze ważne pytania poprzez karty Ewangelii, pozwólcie się za-

niepokoić Jego obecnością, która zawsze wprowadza nas w zba-
wienny w kryzys. On szanuje na-
szą wolność bardziej niż ktokol-
wiek inny, nie narzuca się, lecz
proponuje siebie: pozostawcie Mu
przestrzeń, a odnajdziecie swoje
szczęście w pójściu za Nim a, jeśli
tego od was zażąda, w całkowitym
oddaniu się Jemu.

Polifonia charyzmatów i powo-
łań, które Wspólnota chrześcijań-
ska rozpoznaje i którym towarzy-
szy, pomaga nam w pełni zrozu-
mieć naszą tożsamość jako chrze-
ścijan: jako Lud Boży kroczący
ulicami świata, ożywiany przez
Ducha Świętego i włączony jak
żywe kamienie w Ciało Chrystu-
sa, każdy z nas odkrywa, że jeste-
śmy członkami wielkiej rodziny,
dziećmi Ojca oraz braćmi i sio-
strami naszych bliźnich. Nie je-
steśmy wyspami zamkniętymi
w sobie, ale częścią całości. Stąd
Światowy Dzień Modlitw o Powo-
łania nosi odcisniętą pieczęć syno-
dalności: istnieje wiele charyzma-
tów, a my jesteśmy wezwani do
słuchania siebie nawzajem i do
podążania razem, aby je odkry-
wać i rozeznawać, do czego zwy-
wa nas Duch dla dobra wszyst-
kich.

Ponadto, w obecnym momencie
dziejowym wspólna droga prowa-
dzi nas do Roku Jubileuszowego
2025. Idźmy jako pielgrzymi na-
dziei w kierunku Roku Świętego,
abyśmy odkrywając na nowo swo-
je powołanie i odnosząc się do róż-
nych darów Ducha, byli w świecie
nosicielami i świadkami marzenia
Jezusa: tworzyć jedną rodzinę,
zjednoczoną w miłości Boga i złą-
czoną więzią miłości, dzielenia się
i braterstwa.

Dzień ten poświęcony jest
w szczególności modlitwie, aby

wyprosić u Ojca dar świętych po-
wołań do budowania Jego Króle-
stwa: „proście więc Pana żniwa,
żeby wyprawił robotników na
swoje żniwo!” (Łk 10, 2). A modli-
twa – jak wiemy – bardziej polega
na słuchaniu, niż na słowach kie-
rowanych do Boga. Pan przema-
wia do naszego serca i chce je za-
stać otwartym, szczerym i hoj-
nym. Jego Słowo stało się ciałem
w Jezusie Chrystusie, który obja-
wia i przekazuje nam całą wolę
Ojca. W tym roku 2024, poświęco-
nym właśnie modlitwie w ramach
przygotowań do Jubileuszu, jeste-
śmy wezwani do ponownego odk-
rycia bezcennego daru możliwo-
ści dialogu z Panem, z serca do
serca, stając się w ten sposób piel-
grzymami nadziei, ponieważ „mod-
litwa jest pierwszą siłą nadziei.
Modlisz się, i nadzieja rośnie, roz-
wija się. Powiedziałbym, że mod-
litwa otwiera drzwi nadziei. Na-
dzieja jest, ale moją modlitwą
otwieram jej drzwi” (Katecheza,
20 maja 2020 r.; L’Osservatore
Romano, wyd. polskie, n. 6 (423)/
2020, s. 13).

Ale co to znaczy być pielgrzy-
mem? Ten, kto podejmuje piel-
grzymkę, stara się przede wszyst-
kim mieć jasny cel i zawsze nosi
go w swoim sercu i umyśle. Jed-
nocześnie jednak, aby osiągnąć
ów cel, trzeba skoncentrować się
na kroku obecnym, aby stawić mu
czoła, trzeba być lekkim, pozbyć
się niepotrzebnych ciężarów, no-
sić to, co niezbędne i zmagać się
każdego dnia, aby zmęczenie,
strach, niepewność i mroki nie za-
gradzały obranej drogi. Bycie
pielgrzymem oznacza więc wyru-
szanie na nowo każdego dnia, roz-
poczynanie zawsze od nowa, od-
najdywanie entuzjazmu i siły do
pokonywania kolejnych etapów

drogi, które pomimo znużenia i trudności zawsze otwierają przed nami nowe horyzonty i nieznanne widoki.

Znaczenie chrześcijańskiej pielgrzymki jest właśnie takie: wyruszamy w drogę, aby odkryć miłość Boga, a jednocześnie odkryć siebie, poprzez podróż wewnętrzną, ale zawsze pobudzaną wielością relacji. Jesteśmy zatem pielgrzymami, ponieważ jesteśmy powołani: powołani, by kochać Boga i kochać siebie nawzajem. W ten sposób nasze pielgrzymowanie po tej ziemi nigdy nie kończy się daremnym zmęczeniem lub bezcelowym wędrowaniem. Wręcz przeciwnie, każdego dnia, odpowiadając na nasze powołanie, staramy się podejmować możliwe kroki w kierunku nowego świata, w którym będziemy żyć w pokoju, sprawiedliwości i miłości. Jesteśmy pielgrzymami nadziei, ponieważ zmierzamy ku lepszej przyszłości i staramy się ją budować przemierzając drogę.

Taki jest ostatecznie cel każdego powołania: stawać się mężczyznami i kobietami nadziei. Jako jednostki i wspólnoty, w różnorodności charyzmatów i posług, wszyscy jesteśmy wezwani do „nadawania ciała i serca” nadziei Ewangelii w świecie naznaczonym epokowymi wyzwaniem: groźnym rozszerzaniem się trzeciej wojny światowej w kawałkach; tłumami migrantów uciekających ze swoich krajów w poszukiwaniu lepszej przyszłości; ciągłym wzrostem liczby ubogich; niebezpieczeństwem nieodwracalnego zagrożenia zdrowia naszej planety. Do tego wszystkiego należy dodać trudności, które napotykałyśmy na co dzień, i które niekiedy grożą nam popadnięciem

w rezygnację lub defetyzm.

Zatem, w tych naszych czasach, decydujące znaczenie dla nas, chrześcijan, ma pielęgnowanie patrzenia pełnego nadziei, abyśmy mogli owocnie pracować, odpowiadając na powierzone nam powołanie, w służbie Królestwa Bożego, Królestwa miłości, sprawiedliwości i pokoju. Ta nadzieja – zapewnia nas św. Paweł – „zawieść nie może” (Rz 5, 5), ponieważ jest obietnicą, którą Pan Jezus nam uczynił, że pozostanie z nami na zawsze i zaangażuje nas w dzieło odkupienia, którego chce dokonać w sercu każdego człowieka i w „sercu” stworzenia. Ta nadzieja znajduje swój ośrodek pobudzający w zmartwychwstaniu Chrystusa, które „zawiera żywotną siłę, która przeniknęła świat. Tam, gdzie wszystko wydaje się martwe, ze wszystkich stron pojawiają się ponownie kielki zmartwychwstania. Jest to siła niemająca sobie równych. To prawda, iż wiele razy wydaje się, że Bóg nie istnieje: widzimy niesprawiedliwość, złość, obojętność i okrucieństwo, które nie ustępują. Jednak jest tak samo pewne, że pośród ciemności zaczyna zawsze wyrastać coś nowego, co wcześniej czy później przynosi owoc” (Adhort. apost. Ewangelii gaudium, 276). Apostoł Paweł ponownie stwierdza, że „w nadziei już jesteśmy zbawieni” (Rz 8, 24). Odkupienie dokonane w wydarzeniu paschalnym daje nadzieję, pewną, niezawodną nadzieję, z którą możemy stawić czoła wyzwaniom teraźniejszości.

Bycie pielgrzymami nadziei i budowniczymi pokoju oznacza zatem budowanie swojego życia na skale zmartwychwstania Chrystusa, wiedząc, że każde na-

sze przedsięwzięcie, w powołaniu, które przyjęliśmy i realizujemy, nie pada w próżnię. Pomimo porażek i niepowodzeń, dobro, które siejemy, rośnie w ciszy i nic nie może nas oddzielić od ostatecznego celu: spotkania z Chrystusem i radości życia w braterstwie ze sobą na wieczność. To ostateczne powołanie musimy antycypować każdego dnia: relacja miłości z Bogiem i z naszymi braćmi i siostrami zaczyna się już teraz, aby urzeczywistnić marzenie Boga, marzenie o jedności, pokoju i braterstwie. Niech nikt nie czuje się wykluczony z tego powołania! Każdy z nas, z naszymi ograniczonymi zdolnościami, w swoim stanie życia może być, z pomocą Ducha Świętego, siewcą nadziei i pokoju.

W związku z tym wszystkim mówię raz jeszcze, tak jak podczas Świątowych Dni Młodzieży w Lizbonie: „Rise up! – Powstańcie!”. Obudźmy się ze snu, wyjdźmy z obojętności, otwórzmy kraty

więzienia, w którym czasami się zamykaliśmy, aby każdy z nas mógł odkryć swoje powołanie w Kościele i w świecie, i stać się pielgrzymem nadziei i budowniczym pokoju! Bądźmy pasjonatami życia i zaangażujmy się w pełną miłości troskę o tych, którzy nas otaczają i o środowisko, w którym żyjemy. Powtarzam: miejmy odwagę zaangażować się! Ksiądz Orest Benzi, niestrudzony apostoł miłosierdzia, stający zawsze po stronie najmniejszych i bezbronnych, zwykł powtarzać, że nikt nie jest tak biedny, by nie

miał czegoś do dania, i nikt nie jest tak bogaty, by nie potrzebował czegoś otrzymać.

Powstańmy zatem i wyruszmy jako pielgrzymi nadziei, abyśmy, podobnie jak Maryja ze świętą Elżbietą, mogli nieść orędzie radości, rodzić nowe życie i być budowniczymi braterstwa i pokoju.

Franciszek

Modlitwa Benedykta XVI o powołania

Ojcze, spraw, by wśród chrześcijan rozkwitwały liczne i święte powołania kapłańskie, które będą podtrzymywały żywą wiarę i strzegły wdzięczną pamięć o Twoim Synu Jezusie poprzez głoszenie Jego słowa i sprawowanie Sakramentów, za pomocą których nieustannie odnawiasz Twoich wiernych. Daj nam świętych

szafarzy Twojego ołtarza, którzy będą mądrymi i żarliwymi stróżami Eucharystii, Sakramentu najwyższego daru Chrystusa dla zbawienia świata. Powołuj sługi Twojego miłosierdzia, którzy poprzez sakrament Pojednania będą szerzać radość Twojego przebaczenia. Spraw, Panie, by Kościół przyjmował z radością liczne na-

tchnienia Ducha Twojego Syna i posłuszny Jego wskazaniom troszczył się o powołanie kapłańskie i do życia konsekrowanego. Wspieraj Biskupów, kapłanów i diakonów, osoby konsekrowane i

wszystkich ochrzczonych w Chrystusie, aby wiernie wypełniali swoje posłannictwo w służbie Ewangelii. Prosimy o to przez Chrystusa naszego Pana.
Amen.

KALENDARIUM 2023/2024

LISTOPAD	10-12.11.2023	Dni skupienia w Świdnicy
GRUDZIEŃ	01-02.12.2023	DRP w Janowicach Wielkich
STYCZEŃ	25-26.01.2024	Rekolekcje w seminarium
LUTY	23-24.02.2024	DRP w Świerkach
MARZEC	15-17.03.2024	Dni skupienia w Świdnicy
KWIECIEŃ	12-13.04.2024	DRP w Karpaczu
CZERWIEC	14-15.06.2024	DRP w Świeradowie

KONTAKT:

ks. Piotr Gotuch, tel. 881 088 481, ksiadzpiotr@mt1344.pl
ks. Tomasz Metelica, tel. 880 644 402, metelica86@gmail.com

Aktualne informacje i szczegóły na FB [@mt1344](https://www.facebook.com/mt1344)
oraz www.mt1344.pl lub www.seminarium.swidnica.pl

Organizatorzy: WSD w Legnicy i Referat Powołań Diecezji Świdnickiej

Duszpasterstwo
Powołań
Diecezji Świdnickiej

LICEUM

SIÓSTR NIEPOKALANEK W WAŁBRZYCHU

DNI OTWARTE

godz. 9.00 - 12.00

- 20 MARCA
- 20 KWIETNIA
- 23 MAJA

W programie:

- Prezentacja oferty edukacyjnej szkoły
- Spotkanie z nauczycielami i uczniami
- Kosmiczne rozgrywki na Marsie
- Zobaczyć niewidzialne
- Odkryj skarb

Dlaczego nasze liceum?

100% zdanych matur

wysoki poziom nauczania

nauka w małych grupach

doświadczeni nauczyciele z pasją

bezpieczna szkoła

bogata oferta edukacyjna

indywidualny kontakt z rodzicami

przyjazna atmosfera

domowe obiady

internat

ŚWIĘTA
RITA

ROZWIĄŻE TWOJE PROBLEMY!

PRZEBACZENIE

ZGODA

NABOŻEŃSTWO KU CZCI ŚW. RITY

W KAŻDY OSTATNI CZWARTEK MIESIĄCA

GODZINA 18:00

POJEDNANIE

POKÓJ

KOŚCIÓŁ
NMP KRÓLOWEJ POKOJU
UL. STAFFA 41
POLANICA-ZDRÓJ
TEL. 74 868 17 86
GPS: 50.393965N
16.515176E

FATIMSKIE

POGOTOWIE MODLITEWNE

CODZIENNIE MODLIMY SIĘ

W NADEŚLANYCH DO NAS INTENCJACH,

KTÓRE MOŻNA ZGŁASZAĆ NA ADRES:

sanktuarium@polanicasercanie.pl

LUB SMSSEM NA NUMER:

508 626 085

SERCANIE BIAŁE
SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ FATIMSKIEJ
W POLANICY ZDRÓJ

www.sanktuarium-fatimskie.pl

Ogłoszenia duszpasterskie

21 kwietnia 2024 roku
IV Niedziela Wielkanocna

1. Dzisiejsza „Niedziela Dobrego Pasterza” rozpoczyna w Kościele **tydzień modlitw o powołania**. Po Mszach św. zbiórka do puszek na seminarium duchowne.
2. Bóg zapłać za ofiary składane na Ołtarz.
3. Pragniemy zorganizować **od 8 do 12 lipca** pielgrzymkę do Sanktuariów Wschodniej Polski. Zapisy w zakrystii.
4. Zachęcamy do lektury katolickiej prasy.
5. W zakrystii można nabyć **jubi-leuszowy album**, wydany z okazji 100 – lecia parafii w cenie 100 zł.
6. Wszystkim solenizantom oraz jubilatom tygodnia, parafianom, gościom i kuracjuszom życzymy wielu Bożych łask.

Intencje Mszalne 22- 28 kwietnia 2024 r.

PONIEDZIAŁEK 22.04.2024

godz. 07:00 – + Helena JUREK

godz. 17:00 – + Tadeusz KRYSZCZUK

WTOREK 23.04.2024 UROCZYSTOŚĆ ŚW. WOJCIECHA

godz. 07:00 – + Stanisław GŁADYSZ z racji urodzin

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski przez wstawiennictwo św. Wojciecha dla Ks. Proboszcza z racji imienin

ŚRODA 24.04.2024

godz. 07:00 – + Hanna JANUSZEWSKA, ++ z rodziny

godz. 17:00 – MSZA ZBIOROWA

1. O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Feliksa z okazji 1 rocznicy urodzin oraz dla Maksymiliana w 5 rocznicę urodzin
2. O łaskę uwolnienia z nałogu dla Adama SZPAKA
3. ++ Natalia i Michał MULAWKA, ++ z rodziny
4. + Stanisława (f) BERKOWSKA (intencja od Ewy i Zbigniewa KARWACKICH z rodziną z Ostrzeszowa)
5. + Stanisława (f) GRODECKA w 11 rocznicę śmierci
6. + Czesław PACZYŃSKI w 2 rocznicę śmierci

CZWARTEK 25.04.2024 ŚWIĘTO ŚW. MARKA

godz. 07:00 – + Wojciech CICHY z okazji imienin

godz. 17:00 – ++ członkinie II Róży św. Jacka: Michalina OLEŚ, Anna WOJTANOWSKA, Helena GRABOWSKA, Danuta NATAŁOŁCZNA

PIĄTEK 26.04.2024

godz. 07:00 – O nawrócenie w rodzinie

godz. 17:00 – ++ Elżbieta GORECKA, Jadwiga WYBRANIEC, Halina SOKOŁOWSKA, Ingeborga DZIEDZIC (intencja od Rodziny Radia Maryja)

SOBOTA 27.04.2024

godz. 07:00 – O dary Ducha Świętego i potrzebne łaski dla Marcelego w 15 rocznicę urodzin

godz. 17:00 – W intencji Grupy Apostolstwa Dobrej Śmierci: dla żyjących o szczęśliwą śmierć, a dla zmarłych o radość wieczną

V NIEDZIELA WIELKANOCNA 28.04.2024

godz. 07:00 – + Wojciech NIEDZIAŁKOWSKI (intencja od żony, dzieci i rodziny)

godz. 08:30 – ++ Maria i Michał GAŚSIOR w 33 rocznicę śmierci (intencja od córek)

godz. 10:00 – + Krzysztof KOSTYRKA w rocznicę śmierci

godz. 11:30 – O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski oraz dary Ducha Świętego dla Jeremiasza w 9 rocznicę urodzin

godz. 17:00 – + Marianna (f) KONIECZNA

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP

ul. Kamienna 8, 57-320 Polanica-Zdrój

tel.748681385, www.parafiapolanica.pl